

Sygn. akt I C 109/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Lisowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 lutego 2023 roku

sprawy z powództwa małoletniego T. Z. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową M. Z.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda małoletniego T. Z. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową M. Z. kwotę 6 900 zł (sześć tysięcy dziewięćset złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29.09.2021r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 472,50 zł (czteryście siedemdziesiąt dwa złote 50/100) tytułem części opłaty od pozwu oraz kwotę 3 452,66 zł (trzy tysiące czterysta pięćdziesiąt dwa złote 66/100) tytułem części wydatków pokrytych ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu w zakresie przegranego powództwa.

IV. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda małoletniego T. Z. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową M. Z. kwotę 940,42 zł (dziewięćset czterdzieści złotych 42/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 109/22

UZASADNIENIE

M. Z., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniego T. Z. wytoczyła powództwo przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę na rzecz małoletniego powoda kwoty 10 900 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie wymagalnymi od dnia 29 września 2021 do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu, powód wskazał, że w dniu 25 czerwca 2021 roku w P. przy ulicy (...) doszło do wypadku. Kierujący samochodem osobowym S. (...) nie ustąpił pierwszeństwa prawidłowo poruszającemu się rowerem po ścieżce rowerowej małoletniemu powodowi. Na skutek tego zdarzenia małoletni doznał obrażeń ciała. Sprawca wypadku objęty był polisą odpowiedzialności cywilnej zawartą z pozwanym.

Powstała w wypadku rana głowy bardzo krwawiła. Chłopiec niemal całą twarz miał zalaną krwią, czuł silny ból kolana, przedramienia i głowy. Z miejsca zdarzenia powód został przetransportowany przez karetkę pogotowia na

Szpitalny Oddział Ratunkowy szpitala w P., gdzie udzielono mu pierwszej pomocy i po wykonaniu niezbędnych badań zdiagnozowano uraz głowy, liczne, głębokie rany szarpane twarzy, uraz przedramienia i stłuczenie kolana. Nałożono kilkanaście szwów łuku brwiowego i powieki.

Powód zgłosił szkodę na elektroniczny adres (...) Ubezpieczyciel uznał zasadę odpowiedzialności i wypłacił kwotę 1 100 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 318 złotych odszkodowania za zniszczony rower.

Do wypadku doszło w ostatni dzień roku szkolnego. Pierwsze tygodnie wakacji chłopiec spędził obolały w domu. Rozcięcie i założone na nie szwy obejmowały niemal całą powiekę prawego oka, przy każdym mruganiu oczyma chłopiec odczuwał ból i dyskomfort. Po kilku tygodniach szwy zostały usunięte, ale chłopiec nadal odczuwa dyskomfort i przeczulicę blizny. Obecnie każda zmiana temperatury otoczenia wywołuje przeczulicę rany. Blizna stale ciągnie podczas ruchów mimicznych twarzy, dodatkowo dokucza mu zgrubienie blizny prawej powieki, które czuje przy każdym mrugnięciu okiem. Dodatkowym dyskomfortem jest ograniczenie pola widzenia, prawa powieka nieco opada, przysyłając pole widzenia prawego oka.

W ocenie powoda wypłacona przez pozwanego kwota 1 100 złotych jest rażąco zaniżona i nieodpowiednia do rozmiaru krzywdy i cierpienia chłopca.

Powód wskazał, że roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia zostało zgłoszone pozwanemu elektronicznie w dniu 28 sierpnia 2021 roku i w tym samym dniu doręczone. Powód żąda odsetek od dnia 29 września 2021 roku tj. 30 dni licząc od dnia zawiadomienia o wypadku.

W odpowiedzi na pozew pozwana Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana potwierdziła, że w postępowaniu przedsądowym wypłaciła małoletniemu powodowi z tytułu zadośćuczynienia kwotę 1 100 złotych.

Zdaniem pozwanej żądana przez powoda z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwota jest wygórowana, w szczególności zważywszy na fakt, iż poza blizn brak jest jakichkolwiek skutków na zdrowiu powoda wynikających ze zdarzenia z dnia 25 czerwca 2021 roku. W ocenie pozwanej, zadośćuczyniła ona krzywdzie związanej z powołanym zdarzeniem, wypłacając odpowiednie zadośćuczynienie. Zdaniem pozwanej żądana kwota zadośćuczynienia winna podlegać oddaleniu, jako przekraczająca doznaną krzywdę.

Pozwana podkreśliła, że szereg emocjonalnych rzekomych skutków zdarzenia w żaden sposób nie znajduje odzwierciedlenia w przedłożonej przez powoda dokumentacji medycznej.

Pozwana wskazała, że w jej ocenie odsetki winne być liczone od dnia wyrokowania.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 25 czerwca 2021 roku w P. przy ulicy (...) doszło do wypadku. Kierujący samochodem osobowym S. (...) nie ustąpił pierwszeństwa prawidłowo poruszającemu się rowerem po ścieżce rowerowej małoletniemu T. Z.. Na skutek tego zdarzenia małoletni doznał obrażeń ciała w postaci rany szarpanej czoła i stłuczenia prawego przedramienia, uraz nadgarstka prawego.

Małoletni w dniu zdarzenia jechał rowerem na zakończenie roku szkolnego. W trakcie przejeżdżania przez jezdnię przeznaczoną do jazdy rowerem został uderzony w bok, przewrócił się z rowerem. Leciąca mu krew. Została wezwane pogotowie, policja i straż pożarna. Małoletni został przewieziony do szpitala. W szpitalu przebywał jeden dzień. Dostał antybiotyk. Rana goiła się bez powikłań. Leczenie zostało zakończone. Małoletniemu T. pozostała blizna na twarzy.

(dowód: notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym k. 20, dokumentacja medyczna k. 22-32, zeznania przedstawicielki ustawowej M. Z., e-protokół z dnia 14.06.2022r. [00:07:56], [00:08:11], [00:08:39], [00:09:05], [00:09:31], [00:09:51], [00:10:10], [00:12:29], [00:22:33] k. 68v-69)

Małoletni po wypadku był nie obecny, był w szoku. Po wypadku małoletni stał się bardziej wrażliwy. Stał się bardziej skryty. Miał problemy z przejściem do następnej klasy. Stał się nerwowy. Przed wypadkiem dojeżdżał do szkoły rowerem. Był to rodzaj ćwiczeń małoletniego, gdyż jest on otyły. Obecnie dojeżdża do szkoły autobusem lub zawozi go matka.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej M. Z., e-protokół z dnia 14.06.2022r. [00:10:42], [00:12:02], [00:13:48], [00:14:38], [00:17:14], [00:17:58], [00:20:46], [00:22:33], [00:23:47], [00:24:29] k. 68v-69)

Wypadek komunikacyjny z dużym prawdopodobieństwem wywołał u małoletniego T. Z. reakcję stresową. Z powodu doznanych obrażeń powód wymagał przez kilka dni podawania leków przeciwbólowych, higieny, szwów. Po wypadku małoletni potrzebował bliskości rodziców, był niechętny do wychodzenia z domu, do nauki, był nerwowy. Z czasem zmiany te uległy wycofaniu. Małoletni w związku z wypadkiem najprawdopodobniej doznał cierpień psychicznych o niewielkim nasileniu, tj. związanych z okresowym obniżeniem nastroju i napędu także w związku z dolegliwościami somatycznymi, doświadczony cierpienie nie skutkowało podjęciem interwencji specjalistycznej – psychologicznej, psychiatrycznej.

Obecnie małoletni nie zgłasza odczuwania cierpienia psychicznego. Chłopiec nie rozpamiętuje zdarzenia, nie analizuje, nie powraca do niego. Podejmuje czynności by powrócić do aktywności rowerowej. Małoletni jest na etapie godzenia się z występowaniem blizny. Nie ujawnia przy tym problemów emocjonalnych w związku z obecnością blizny. Nie zgłasza myśli rezygnacyjnych związanych z wyglądem twarzy. Aktywnie poszukuje sposobów na poprawę swojego wizerunku.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 82-90)

W wyniku wypadku małoletni doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 %. Uszczerbek spowodowany jest obecnością blizn na twarzy, które stanowią trwałe oszpecenie. Stwierdzone u małoletniego T. N. zmiany będące następstwem wypadku mają charakter utrwalony i nie wymagają dalszego leczenia. Powrót wyglądu twarzy małoletniego do stanu sprzed wypadku jest w świetle aktualnej wiedzy medycznej niemożliwy.

Przy zachowaniu zasad racjonalnego postępowania z obszarami zajętymi przez blizny tj. w szczególności unikania nadmiernej ekspozycji tych okolic na promieniowanie UV, działania drażniących substancji chemicznych bądź urazów mechanicznych nie należy oczekiwać z upływem czasu pogorszenia wyglądu blizn.

(dowód: opinia medyczna z zakresu specjalizacji chirurgii plastycznej k. 136-139)

Pismem z 28 sierpnia 2021 roku szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi. Zgłoszenie zostało dokonane elektronicznie tego samego dnia doręczone ubezpieczycielowi.

Decyzją z 13 września 2021 roku Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna przyznała na rzecz małoletniego T. Z. kwotę 1 418 złotych, w tym 1 100 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz 318 złotych tytułem odszkodowania.

(dowód: decyzja z 13.09.2021 roku k. 14-15, zgłoszenie szkody k. 16-19)

Sąd zważył, co następuje:

Kwestia odpowiedzialności pozwanego za szkodę była bezsporna. Sporna była jedynie ocena stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał małoletni powód w wyniku zdarzenia z dnia 25 czerwca 2021 roku, rozmiar krzywd i cierpień, przyczynienie się powoda do powstania szkody i w konsekwencji wysokość należnego mu zadośćuczynienia.

Pozwana wyliczyła świadczenie należne powodowi w wysokości 1 100 złotych, mają na uwadze następstwa doznanych urazów, intensywność cierpień fizycznych i psychicznych, wiek osoby poszkodowanej, a także przebieg leczenia i rehabilitacji.

Z powyższymi wyliczeniami nie zgodziła się strona powodowa, w ocenie której wysokość przyznanego zadośćuczynienia, zważywszy na rozmiar obrażeń fizycznych i cierpienie psychiczne doznanych przez powoda oraz następstwa wypadku, jest zaniżona.

Kwestię stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał powód w wyniku zdarzenia z dnia 25 czerwca 2021 roku, a także kwestię cierpienia psychicznego związanych z tym zdarzeniem Sąd rozstrzygnął w oparciu o opinie biegłych sądowych powołanych w niniejszym procesie na wniosek strony powodowej.

Biegły sądowy z zakresu chirurgii plastycznej w sporządzonej przez siebie opinii stwierdził, że małoletni powód doznał 2 % trwałego uszczerbku na zdrowiu z uwagi na oszpecenie. Biegła z zakresu psychologii wskazała, że małoletni z dużym prawdopodobieństwem po wypadku doznał reakcji stresowej. Obecnie jego stan psychiczny uległ poprawie.

Sąd ocenił sporządzone przez biegłych opinie jako cechujące się wysokim profesjonalizmem. Są to opinie jasne i fachowe, w przejrzysty sposób uzasadniające przedstawione w nich wnioski. Biegli sporządzili je przy wykorzystaniu specjalistycznej wiedzy z zakresu swojej specjalności i po przeprowadzeniu badania powoda. Należy podkreślić również, że opinie te nie były kwestionowane przez strony.

Roszczenia pozwu w niniejszej sprawie opierają się na przepisie art. 445 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Bezspornym jest, że w rozpatrywanym przypadku poszkodowany poniósł krzywdę, ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości) i cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi, z rozstrojem zdrowia czy wyłączeniem z normalnego życia). T. Z. odniósł trwałe 2% uszczerbek na zdrowiu, o czym świadczy wspomniana wyżej opinia biegłego z zakresu chirurgii plastycznej. W świetle aktualnej wiedzy nie jest możliwy powrót wyglądu twarzy małoletniego do tego sprzed wypadku.

Powód jest człowiekiem młodym, jego osobowość nadal się rozwija. Małoletni przez pewien czas wstydził się blizny. Wypadek miał miejsce w dniu zakończenia roku szkolnego. Przez okres pierwszych kilku dni był obolały. Zamiast cieszyć się wakacyjnym wypoczynkiem, przebywał w domu, odczuwał dolegliwości bólowe, martwił się blizną. Po wypadku potrzebował bliskości rodziców.

Wypadek z dnia 25 czerwca 2021 roku i jego następstwa spowodowały przejściowe pogorszenie stanu psychicznego powoda – liczne cierpienia psychiczne, pogorszenie samopoczucia z uwagi na ból fizyczny.

Biorąc pod uwagę rozmiar krzywdy jakiej doznał powód, czas trwania i rodzaj leczenia oraz 2% uszczerbek na zdrowiu powoda, Sąd doszedł do przekonania, iż powodowi należne jest zadośćuczynienie w kwocie 8 000 złotych. Kwota ta jest także adekwatna do istniejących stosunków majątkowych społeczeństwa, w tym wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, przez co utrzymana jest w rozsądnych granicach i w żaden sposób nie podważa kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpienia związanych ze szkodą na osobie. Krzywda wynagradzana zadośćuczynieniem pieniężnym, uregulowanym w art. 445 k.c., jest szkodą niemajątkową. Charakter tej szkody decyduje o jej niewymierności. Przyznanego odszkodowania nie należy traktować na zasadzie ekwiwalentności, którą charakteryzuje wynagrodzenie szkody majątkowej. Odpowiedniość kwoty, o której stanowi art. 445 § 1 k.c., ma służyć złagodzeniu doznanej krzywdy, ale jednocześnie nie może być źródłem wzbogacenia (por. wyrok SN z dnia 09.02.2000 r., III CKN 582/98, LEX nr 52776).

Sąd, oceniając wysokość sumy zadośćuczynienia uwzględnił pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w art. 445 § 1 k.c., które w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze, wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać

jakaś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być „odpowiednia” w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie społeczeństwa (zob. wyrok SA z dnia 28.09.2001 r., III CKN 427/00 LEX nr 52766).

To stanowisko Sądu jest zgodne z uznawaną w orzecznictwie zasadą umiarkowanej wysokości zadośćuczynienia, która to zasada trafnie łączy wysokość zadośćuczynienia z wysokością stopy życiowej społeczeństwa, czy jest ono realne, jak i czy nie jest nadmierne, a więc czy jest odpowiednie (zob. wyrok SA z dnia 12.09.2002r., IV CKN 1266/00, LEX nr 80272).

Należną kwotę zadośćuczynienia Sąd pomniejszył o 1 100 złotych wypłacone powodowi przez pozwaną, w związku z czym na podstawie art. 445 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę 6 900 złotych.

Od zasądzonej kwoty 6 900 złotych Sąd, w oparciu o treść art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124 póź. 1152 z późn. zm.), zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu, po 30 dniach od dnia zawiadomienia pozwanej tj. od dnia 29 września 2021 roku do dnia zapłaty.

Małoletni powód T. Z. wygrał proces w 63 procentach.

Mając na uwadze wynik postępowania, na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755) Sąd nakazał pobrać od pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszku kwotę 472,50 złotych (750zł x 63% = 472,50zł) tytułem części opłaty od pozwu oraz kwotę 3 452,66 złotych (821,34zł + 4 659,07zł = 5 480,41zł, 5 480,41zł x 63% = 3452,66zł) tytułem części wydatków pokrytych ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszku w zakresie przegranego powództwa.

O kosztach postępowania wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu, Sąd orzekł w oparciu o przepisy art. 100 k.p.c. oraz § 2 pkt 5) oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265 z późn. zm.). Małoletni powód T. zawrotny poniósł w niniejszej sprawie koszt zastępstwa procesowego w kwocie 3 600 złotych, a także opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych, łącznie 3 617 złotych. Tożsame koszty poniosła pozwana. Jak wyżej wskazano małoletni powód wygrał proces w zakresie 63 %, natomiast pozwany w zakresie 37 %. Zwrot kosztów należny małoletniemu powodowi wynosi 2 278,71 złotych (3 617 x 63%), natomiast pozwanej 1 338,29 złotych (3617 x 37%). Sąd dokonał kompensacji kosztów i zasądził od pozwanej na rzecz małoletniego powoda zwrot kosztów w wysokości 940,42 złotych (2 278,71 zł -1 338,29 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.